

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 7233-10-15 פרץ עצמון ואח' נ' ביטון ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

בפני כבוד השופטת מירב כפיר

תובעת חופית פרץ עצמון

נגד

נתבעת זהבית ביטון

פסק דין

1

2

3

רקע

4 בפניי תביעות הדדיות על פי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע")
 5 וחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א – 1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות") ע"ס של 100,000 ש"ח כל אחת.
 6 בין הצדדים אין מחלוקות עובדתיות מהותיות, והסיפור שמסופר על ידי שתיהן מבחינה עובדתית
 7 דומה והוא כדלהלן:
 8 התובעת והנתבעת הן רואות חשבון במקצוען אשר עבדו יחד במשרד רו"ח. האחת, כמקבלת שירותי
 9 משרד עבור עסקה הפרטי, והשנייה כשכירה.
 10 בין התובעת לנתבעת קיים סכסוך ממושך אשר התגלע, ככל הנראה, על רקע יחסייהן עם רואה החשבון
 11 בעל המשרד (להלן: "בעל המשרד") אין מחלוקת כי במועדים הרלוונטיים לתביעה שררו בין שתי
 12 רואות החשבון יחסים עכורים.
 13 שיאו של הסכסוך החל בבוקרו של ה- 10.8.15 כאשר הגיעה התובעת למשרד וגילתה כי הנתבעת מחנה
 14 את רכבה בחנייתו של בעל המשרד וזאת למרות שלדבריה החניה מוקצית לה, כאשר הוא מצוי בחו"ל.
 15 התובעת לא אמרה דבר לנתבעת והמשיכה יומה כרגיל.
 16 למחרת ביום 11.8.15 הקדימה התובעת להגיע למשרד חנתה בחניה של בעל המשרד, נכנסה למשרד
 17 ולקחה ממקום מושבה של הנתבעת את תחנת העגינה של בעל המשרד (וזאת ברשות שקיבלה ממנו).
 18 סמוך לאחר מכן הגיעה הנתבעת לעבודה, גילתה כי התובעת חנתה בחנית הבעלים ואז גילתה גם
 19 שלקחה ממנה את תחנת העגינה. הנתבעת לא עשתה דבר אולם כשיצאה התובעת לשירותים מחוץ
 20 למשרד נעלה הנתבעת את דלת המשרד ובכך מנעה את חזרתה של התובעת למשרד. במקביל לכך
 21 הסירה את שמה של התובעת מרשימת מייצגי הלקוחות שלה במס הכנסה ובמע"מ ושינתה את
 22 הסיסמאות באופן שמונע מהתובעת לטפל בלקוחות דרך המחשב. כל זאת עשתה תוך שהיא מדווחת
 23 על כך לבעל המשרד בתכתובות ס.מ.ס. והוא מבקש ממנה לא לעשות כן.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 7233-10-15 פרץ עצמון ואח' נ' ביטון ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

1 כשהגיעו יתר העובדים נאלצה הנתבעת לפתוח את דלת המשרד. לאחר שחזרה התובעת למשרדה,
2 גילתה את מעשי הנתבעת והתייצבה במשרדה על מנת לדרוש ממנה השבה של הסיסמאות,
3 כשהאחרונה במהלך ישיבת עבודה עם עובדת נוספת.
4 בין השתיים היו חילופי דברים בכעס, התובעת סירבה לעזוב את משרד הנתבעת והתיישרה בו, תוך
5 שהיא מנסה לגרור אף את גב' סיוון מילר, עובדת נוספת במשרד, לוויתור עד שהאחרונה נאלצה לעזוב
6 את משרד הנתבעת.

7 סופה של אותה מריבה הייתה כאשר הנתבעת צעקה לעבר התובעת "עופי עופי מפה, אני לא אתן לך
8 את הסיסמא וממילא אין לך מה לעשות עם הסיסמא מכיוון שמחקתי לך את הלקוחות, לכי תפתחי
9 את הרגליים שלך במקום אחר". על כך התובעת השיבה לה "לפחות אני לא בהריון".
10 לאחר מספר דקות צעקה הנתבעת במשרד "הפרה הלכה".

11 בנוסף לאמור, ב-10.8.15 במקביל למחלוקת הסמויה בין השתיים בעניין החנייה, אשר נוהלה בשלט
12 רחוק, באמצעות בעל המשרד בחו"ל בהודעות ווטס אפ ולא בשיחה בין שתי הנשים, עובדה שהיא
13 לכשעצמה מלמדת על האיבה הקשה השוררת ביניהן, כינתה הנתבעת את התובעת בפני בעל המשרד
14 בכינויים: "בהמה", "כלבה", "חזירה". ולמחרת ב-11.8.15 במהלך הוויכוח המתואר לעיל כינתה
15 הנתבעת את התובעת "זונה", "חולת נפש". כל הכינויים נעשו בתכתובות ווטס אפ נוספות עם בעל
16 המשרד בלבד (הכל כפי שמופיע בהודעות הוטס אפ שצירפה התובעת כנספח ו').

17 כמו כן ב-12.8.15 שלחה הנתבעת הודעת מייל לבעל המשרד ובו כינתה את התובעת "אשפה" (נספח ג'
18 לתצהיר התובעת).

19 התובעת, מצידה, כינתה את הנתבעת "חולת נפש" וזאת בתכתובות ווטס אפ עם עובד אחר במשרד
20 ביום 14.8.15 (נספח א' לתיק המוצגים של הנתבעת).
21 לאחר המריבה המתוארת, במהלך חופשה של הנתבעת בחו"ל ובהתאם לבקשת בעל המשרד חדרה
22 התובעת למייל האישי של הנתבעת במקום העבודה והעבירה תכתובות אישיות שונות שנעשו בין
23 הנתבעת לבעל המשרד, למייל שלה.
24

השאלות במחלוקת וטענות הצדדים

25 התביעות של שני הצדדים היו כלליות, פירטו את התיאור האמור וכל אחת טענה כי מכלול האירועים
26 מהווה לשון הרע. הנתבעת טענה בנוסף כי החדירה למייל שלה במקום העבודה מהווה פגיעה בפרטיות,
27 המצדיקה פיצוי.
28

29 בסיכומים מיקדו הצדדים את טענותיהם כדלקמן.

30 התובעת טוענת כי לשון הרע של הנתבעת בא לידי ביטוי בשלושה אקטים:

31 א. מחיקת הלקוחות ממחשבי מס הכנסה ומע"מ.

32 ב. נעילת התובעת מחוץ למשרד.

33 ג. הביטויים הפוגעניים שנשלחו בווטס אפ ובמייל לבעל המשרד כמפורט בנספחים ג' ו-ו' לתצהירה.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 7233-10-15 פרץ עצמון ואח' נ' ביטון ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 לטענתה הפעולות בוצעו כנקמה גרידא, ללא התגרות, שהרי מחיקת הלקוחות והנעילה מחוץ למשרד
2 נעשו לפני המריבה המילולית ביניהן. כל סט הפעולות לטענתה, נועד לבזות ולהשפיל את התובעת
3 וההצטברות שלהן חמורה.
4 הנתבעת טוענת כי התנהלותה ביחס למחיקת הסיסמאות והנעילה מחוץ למשרד אינם מהווים לשון
5 הרע.
6 עוד טענה, כי הפעולה של מחיקת הלקוחות מנחשב מס הכנסה הייתה פעולה מתוכננת מראש במשרד
7 ממילא, אך היא מאשרת כי התזמון שלה מבחינתה היה שגוי והוא נעשה בשל המחלוקת יום קודם על
8 החניה, כך גם לגבי הנעילה מחוץ למשרד.
9 אשר לתכתובות עם בעל המשרד והכינויים בהם כינתה את התובעת, טענה כי הדבר נעשה בשל
10 ההתגרות מצידה של התובעת והמריבה ביניהן. עוד טענה כי בהתאם לפסיקה גידופים ונאצות אינם
11 מהווים לשון הרע.
12 מאידך טוענת הנתבעת כי התובעת דאגה לפיטוריה, כי התובעת כינתה אותה "חולת נפש" בפני עובד
13 אחר, מר עציץ, פעולה שמהווה אף היא לשון הרע.
14 כמו כן טענה כי הכניסה לתיבת המייל האישי שלה מהווה פגיעה בפרטיות.
15 התביעות הוגשו על בסיס חוק איסור לשון הרע והגנת הפרטיות לקביעת פיצוי ללא הוכחת נזק.
16 לאור האמור, אדון בשאלות כסדרן:
- 17 א. האם התנהגות הנתבעת בכך שנעלה את התובעת מחוץ למשרד ומחקה אותה כמייצגת של
18 הלקוחות במשרדי מס הכנסה ומע"מ, מהווה לשון הרע?
19 ב. האם ההודעות שנשלחו לבעל המשרד ובהן כינויי גנאי של התובעת מהווים לשון הרע?
20 ג. האם חדירתה של התובעת למייל הנתבעת בעבודה מהווה חדירה לפרטיות?
21 ד. האם כינוי התובעת "חולת נפש" בהתכתבות ווטס אפ בפני עובד המשרד מהווה לשון הרע?
22 ה. ככל שאחת התשובות חיוביות יהיה מקום לדון בשאלת גובה הפיצוי.

24 האם נעילת התובעת מחוץ למשרד ומחיקתה כמייצגת במחשבי מס הכנסה מהווים "לשון הרע"?

- 25 1. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע מגדיר לשון הרע מהי:
26 "לשון הרע הוא דבר שפרסומו עלול-
27 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצידם".
28 ההלכה היא כי יש לבחון את הדברים שנאמרו על ידי הנתבע, באופן אובייקטיבי, מנקודת מבטו
29 של האדם הסביר.
30 "המבחן שבאמצעותו ייקבע אם אכן דברים מסויימים שפרסום פלוני עלולים להוות לשון הרע
31 כנגד אדם אלמוני, אינו מבחן סובייקטיבי, המבחן הוא אובייקטיבי, במהותו, לאמור: לא קובע
32 מה חושב התובע המרגיש עצמו נפגע, אלא הקובע כיצד עלולה החברה לקבל את הדבר שבאותו
33 פרסום" (ע"א 28/95 פדרמן נ' טרנר פ"ד נ"ו(1) 411,420 (1995) וכן, ע"א 1104-00 אפל נ' חסון
34 ואח' פ"ד נ"ו(2) 607, 617 (2002)).

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 7233-10-15 פרץ עצמון ואח' נ' ביטון ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 2. בעניינינו, לפחות ביחס לשתי הטענות הראשונות של התובעת, דהיינו הנעילה מחוץ למשרד
- 2 ומחיקת הסיסמאות במס הכנסה, הרי שלא מדובר במילים, אלא במעשים.
- 3 3. בהתבוננות על המעשים עצמם באופן אובייקטיבי, בהתעלם מהרגשות הסובבים אותם, לא הוכח
- 4 כי יש במעשים משום לשון הרע.
- 5 4. נעילת אדם מחוץ למשרד יש בה כדי להיות פעולה מכעיסה, מרגיזה ואף ילדותית ברמה מסוימת,
- 6 אולם אין בה לכשעצמה כדי להוות מעשה שיש בו לשון הרע. שהרי כל רע לא נאמר ולא יוחס
- 7 לתובעת.
- 8 5. גם מחיקת התובעת כמייצגת במס הכנסה מהווה פעולה מרגיזה, המפריעה לעבודה ויכולה אף
- 9 להוות מעשה שמקים עילת תביעה נזיקית, לו היה נגרם נזק בפועל בשל האקט האמור, אולם
- 10 עצם המעשה אין בו משום לשון הרע על התובעת.
- 11 6. אמנם הפסיקה הכירה באפשרות של ביצוע עוולת לשון הרע בהתנהגות ולא בביטוי מפורש. כך
- 12 למשל נפסק כי קב"טית שפנתה אל לקוחה בחנות וביקשה ממנה במקום גלוי בחנות לפתוח את
- 13 תיקה, משום שחשדה בה שגנבה בושם מהמדף, ביצעה כלפיה עוולת לשון הרע, שכן המצב בו
- 14 הועמדה התובעת גרם להשפלתה בפני באי החנות (ת"א (רמ"י) 4482/07 מכלוף נ' שרגא (פורסם
- 15 במאגריס, 1.4.10) (פורסם בנבו). אולם המקרה המתואר שונה מעניינינו שכן החשד עצמו יש בו
- 16 כדי להוות לשון הרע, ככל שאין בו אמת ואילו בעניינינו המעשים לכשעצמם, אין בהם לשון הרע
- 17 ודי היה בכך כדי לדחות התביעה בהקשר זה.
- 18 7. לא רק זאת, אלא שבעניינינו גם לא הוכח כל פרסום שלילי שהיה בו כדי לבזות או להשפיל את
- 19 התובעת בעיני אדם אחר.
- 20 8. לא הוכח מי ראה את התובעת מחוץ למשרד והאם ידע אודות המעשה שנעשה כלפיה, שהרי עצם
- 21 הימצאותה מחוץ למשרד אינה מלמדת דבר. בוודאי שלא הוכח כי מאן דהו ידע שהנתבעת ביקשה
- 22 להשפיל אותה או לבזות אותה בנעילתה מחוץ למשרד.
- 23 9. גם ביחס למחיקת התובעת כמייצגת הלקוחות ממוחשבי משרד מס הכנסה ומע"מ, לא הוכח כל
- 24 פרסום שלילי. התובעת עצמה אישרה כי היה מדובר בפעולה שהייתה עתידה להיעשות בעתיד
- 25 (עמ' 9, שורה 6) ואזי לא ברור מהי ההשפלה שנגרמה לה כביכול. לא רק זאת, לא הוכח כי מישהו
- 26 מהלקוחות סבר כי נעשתה פעולה משפילה או מבזה כלפי הנתבעת ולא בכדי, שהרי מדובר בפעולה
- 27 טכנית, אשר ייתכן וגרמה טרחה מיותרת לתובעת אולם אין בה כדי לעלות כדי עוולת פרסום לשון
- 28 הרע. התובעת אף לא פירטה מה נאמר ללקוחות בהקשר זה. בוודאי שהלקוחות לא ידעו ולא היו
- 29 יכולים לדעת אודות הפעולה שנעשתה ע"י הנתבעת או כוונותיה של הנתבעת.
- 30 10. לאור האמור, אני סבורה כי לא הוכחו במקרה זה היסודות הנדרשים לקיומה של עוולת לשון
- 31 הרע.
- 32

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 7233-10-15 פרץ עצמון ואח' נ' ביטון ואח'

תיק חיצוני: תיק עור

- 1 **האם הודעות הטקסט והמייל שנשלחו לבעל המשרד מהווים לשון הרע?**
- 2 11. כפי שפורט לעיל, הנתבעת כתבה מילות גנאי רבות כנגד התובעת.
- 3 12. הנתבעת טוענת כי הדברים שנאמרו ונכתבו היו בלהט הדברים (עמ' 16, שורה 25) וכן כתוצאה
- 4 מעצבים ועקב רצונה "לעבוד בנחת" מבלי שהבוס שלה יחשוף אותה לעניינים האישיים שלו (שם,
- 5 שורה 33). כן טענה כי "הדברים נאמרו בעצבים נטו" (שם, שורה 35).
- 6 13. בשורה של פסקי דין נקבע כי קללות וגידופים אינם בהכרח לשון הרע.
- 7 כך למשל בת"א (ירושלים) 1594/06 עטייה נ' בניטה (לא פורסם) (פורסם בנבו) (23.11.08) נקבע
- 8 כי הביטויים "זונה", "משוגעת" ו"אני אשתין עלייך", נאמרו בנסיבות שאינן בגדר לשון הרע.
- 9 ברע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר ע' 11 (לא פורסם) (פורסם בנבו) (12.11.06) נדונו אמירות כמו
- 10 "נאצי קטן" ו"נאצי מלוכלך". ביהמ"ש אימץ בפסק הדין את דבריו של המלומד אורי שנהר בספרו
- 11 **דיני לשון הרע**, כי "קללות וגידופים מהווים לצערנו חלק מהחיים החברתיים במדינה, ולפיכך
- 12 קיים חשש שהכרה שיפוטית גורפת בגידופים כלשון הרע, תביא להצפת בתי המשפט בתביעות שזו
- 13 עילתן... ככל שהשימוש בגידופים שכיח יותר, כך נעשית פגיעתו לקשה פחות, עד כדי אמירת
- 14 גידופים מסוימים בנסיבות מסוימות, לא תגרום עוד לפגיעה ממסוימת".
- 15 בת"א 16294/08 גולדרינג נ' תמרי (19.11.09) נאמר כי: "על בית המשפט לבחון היטב את ההקשר
- 16 והנסיבות שבהם נאמרו הדברים ואם יתברר שאלה נאמרו בעידנא דריתחא הנטייה תהיה שלא
- 17 לראות בדברים משום לשון הרע, שכן, לדברים הנאמרים בשעת כעס וחמימה אין השפעה על
- 18 הבריות והנוכחים מבינים כי אכן נאמרים הדברים כשהתפרצות רגשות זעם על רקע סכסוך כזה
- 19 או אחר".
- 20 יפים הדברים לעניינינו.
- 21 14. בין התובעת לנתבעת שררה מערכת יחסים עכורה עוד טרם לאירועים מיום 10.8.15 וה-11.8.15
- 22 ועל כן השימוש במונחי הגידוף בשעת עיצומו של הסכסוך ביניהם מהווה תגובה בעידנא דריתחא
- 23 ואין לראות בה כלשון הרע.
- 24 15. גם השימוש במונח אשפה מאוחר יותר במייל שנכתב לאחר מספר ימים נובע מאותו הקשר של
- 25 סכסוך מתמשך ואיני סבורה כי בנסיבות אלה יש בדברים לשון הרע, מה גם שביטוי זה מהווה
- 26 מועטה של מה בכך בהקשר זה.
- 27 16. לפיכך אני סבורה, כי התבטאויות אלה של הנתבעת, מכוערות ולא ראויות ככל שיהיו, אינן עולות
- 28 כדי לשון הרע וזאת הן משיקולי מדיניות משפטית והן בנסיבות בהן נאמרו.
- 29
- 30
- 31
- 32
- 33

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 7233-10-15 פרץ עצמון ואח' נ' ביטון ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 **חדירה לדואר האלקטרוני של הנתבעת- האם יש פגיעה בפרטיות?**
- 2 17. טענת התובעת שכנגד (בהמשך ולהלן לצורך הנוחיות תמשיך להיקרא "הנתבעת") היא כי הנתבעת
- 3 שכנגד (להלן לצורך הנוחיות תמשיך להיקרא: "התובעת"), נכנסה לתיבת המייל שלה והעתיקה
- 4 מתוכה מיילים שנשלחו לבעל המשרד (המיילים צורפו כנספח ב' לתיק המוצגים של הנתבעת).
- 5 18. ב"כ הנתבעת הפנה לע"ע 90/08 טלי איסקוב נ' מדינת ישראל (8.2.11) (להלן: "הלכת איסקוב"),
- 6 בו נקבע כי חדירה לתיבת מייל מעורבת של תיבה עסקית שיש בה שימוש פרטי, אסורה.
- 7 19. אלא שבעניינינו, הנתבעת אישרה באופן מפורש מראש בהסכם ההעסקה שלה בסעיף 13.2 ביצוע
- 8 בדיקות וניטורים למידע שנמצא במחשביה. הנה כי כן, מדובר במי שנתנה הרשאה לכך מראש
- 9 ואזי לא מדובר בהפרה של הפרטיות האסורה ע"פ חוק.
- 10 20. לא רק זאת, בהלכת איסקוב התייחסו להפרת הוראות סעיף 2(5) לחוק הגנת הפרטיות המתייחס
- 11 ל"הענקת תוכן של מכתב... שלא נועד לפרסום". סעיף זה לא הופר כלל בעניינינו.
- 12 בבחינת המיילים שהועתקו ממחשב הנתבעת עולה כי מדובר במיילים שנשלחו לבעל המשרד,
- 13 דהיינו המיילים ממילא כבר פורסמו ולא ניתן להתייחס אליהם כאל מכתב שלא נועד לפרסום.
- 14 21. מעבר לאמור יצוין כי נוכח תוכנם של המיילים שהועתקו ואשר כולם נשלחו כאמור לבעל המשרד
- 15 ממילא, הטענה של פגיעה בפרטיות היא פגיעה של מה בכך, שאין בה ממש ואשר אינה מקנה
- 16 בנסיבות העניין זכות לסעד.
- 17 22. לאור האמור אני קובעת כי בנסיבות העניין לא היוותה פעולתה של התובעת עוולה של פגיעה
- 18 בפרטיות הנתבעת.
- 19
- 20 **האם התייחסות התובעת לנתבעת כאל "חולת נפש" מהווה לשון הרע?**
- 21 23. מר משה עציץ הצהיר כי ב-14.8.15 כתבה לו התובעת כי הנתבעת עלתה לה על העצבים ושכשיו
- 22 היא דאגה שתעוף (סעי' 5 לתצהירו). בתכתובות הווטס אפ שצורפו לתצהיר עולה כי בין יתר
- 23 הדברים כינתה התובעת את הנתבעת "חולת נפש" (נספח א' למוצגי הנתבעת).
- 24 24. הנתבעת טוענת כי מדובר בלשון הרע.
- 25 25. יצוין כי העדר התייחסות מפורשת בתצהירו של מר עציץ לכך שהתובעת כינתה את הנתבעת
- 26 "חולת נפש" מלמד על העדר המשקל שנתנה הנתבעת לביטוי זה, המהווה, בהתאם לטענות ב"כ
- 27 הנתבעת עצמו גידוף שאינו מהווה לשון הרע.
- 28 26. מכל מקום מעיון בתוכן הודעת הווטס אפ והעובדה שנתבה מספר ימים לאחר המריבה הקולנית,
- 29 מלמד כי מדובר באמירה של מה בכך, שאין בה כדי להוות לשון הרע.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 7233-10-15 פרץ עצמון ואח' נ' ביטון ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 27. בשולי הדברים יאמר כי לא מצאתי להתייחס לטענה כי התובעת הביאה לפיטוריה של התובעת.
 2 מעבר לכך שטענה זו לא הוכחה ואין בצירוף מודעת הדרושים שפורסמה כדי ללמד על כוונותיה
 3 של התובעת, הרי שממילא לא נטען בסיכומים כי מדובר בלשון הרע ולא בכדי.

4

5

לסיכום

6

28. לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את התביעה וכן את התביעה שכנגד.

7

29. בנסיבות היעניין כל צד ישא בהוצאותיו.

8

9

10

11

12

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום

13

14

15

16

ניתן היום, א' כסלו תשע"ח, 19 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.

17

מירב כפיר, שופטת

18

19

20

21